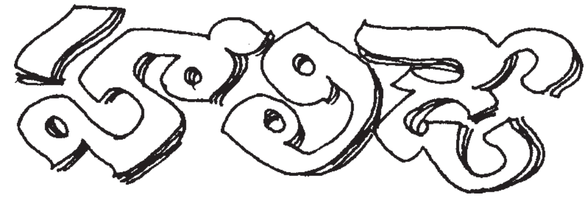

(అది హాలు ! ఒక పక్కన మంచంలో గోపీ నిద్రపోతూ వుంటాడు! మరో పక్కన కుర్చీలో కూర్చుని - రజని నవల చదువుతూ వుంటుంది!)

సునంద : (అప్పుడే వంటింట్లోంచి వస్తూ) గోపీ! - గోపీ మై డాళింగ్ ! ఇంకా ఎంతసేపు ! లే ! త్వరగా లేచి, ముఖమదీ కడుక్కో నాన్నా !

గోపి : (ఇంకా సర్దుకుని పడుకుంటూ) అబ్బ ! నన్ను నిద్రపోనీ మమ్మీ! రోజూ ఉదయమే అయిదింటికి లేస్తామా ? సెలవుల్లో కూడా నిద్ర పోనీకపోతే ఎలా ?

సునంద : (విసుక్కుంటూ) ఏం సెలవులో ఏమోరా! మీకు సెలవులిచ్చారంటే చాలు - నా ప్రాణం మీదకు వస్తుంది ! ఏదీ టైం ప్రకారం జరగదు కదా ! లే నాన్నా ! మీ డాడీ నువ్వింకా నిద్రపోతున్నావని తెలిస్తే కోప్పడ్తారు! లే తండ్రీ ! మా బుజ్జివి కదా ! మా బంగారు కొండవి కదా !

గోపి : అబ్బ మమ్మీ! ప్లీజ్ మమ్మీ ! నీకు దణ్ణం పెడ్తా మమ్మీ ! (అంటూ నిండా దుప్పటి కప్పుకుని మరీ మసుగెట్టుకుంటాడు!)

సునంద : (వంటింట్లోకి వెళ్ళి అక్కడినుండి హాల్లోకి వినిపించేట్టు కేకేస్తూ) రజనీ! ఏం చేస్తున్నావమ్మా ! వచ్చి వంటింట్లో సాయం చేస్తే తప్పా? రజనీ - రజనీ ఎక్కడున్నావ్ ? ఇలా రా ఒకసారి !

రజని : (నవల చదువుతూ ఉన్న చోటునుండి కదలకుండానే) ఆ... ఆ వస్తున్నాను మమ్మీ !

(రజని అక్కడినుండి కదలకుండా కాళ్లూపుకుంటూ నవల చదువుతూ కూర్చుంటుంది!)

సునంద : (లోపలినుండి మళ్ళీ పిలుస్తూ) రజనీ! ఎన్నిసార్లు పిలవాలమ్మా నిన్ను ? వంటింట్లోకొచ్చి నాకు సాయం చేద్దురా ! పొద్దున్నించీ వంట పనితో అలసిపోయాను !? త్వరగా రా తల్లీ !

రజనీ : వెయిట్ మమ్మీ, ఈ నవల ఎంత ఇంటరెస్టింగా వుందో తెలుసా ? ఒక్క అరగంట ఆగు మమ్మీ ! ఇది చదివేసి వస్తా ! ఒట్టు!

(ఇంతలో సునంద ఆడబిడ్డ పిల్లలు రవీ... బుజ్జీ..... సునంద ఇంట్లో సెలవులు గడుపుదామని... పెట్టేబేడాతో వస్తారు ! వాళ్ళను చూసి)

రజనీ : హాయ్ రవీ ! హాయ్ బుజ్జీ ! మమ్మీ... గుడ్‌న్యూస్! ఎవరొచ్చారో తెలుసా !? అత్తయ్య పిల్లలు రవీ... బుజ్జీ - మనింటికొచ్చేశారు.

సునంద : (బయటకు వచ్చి) ఏరా ! ప్రయాణం బాగా జరిగిందా ? అమ్మా వాళ్ళంతా బాగానే ఉన్నారా ? మీరిద్దరే వచ్చారా ? తాతయ్యేరీ ?

రవి : వచ్చారు అంటీ ! రిక్షావాళ్ళకి డబ్బులిస్తున్నారు!

సునంద : సరేలే ! ట్రెయిన్లో దుమ్ము కొట్టుకుపోయినట్టున్నారు. వెళ్ళి స్నానమదీ చేసిరండి ? ఈ లోగా మీ అందరికీ బ్రేక్ ఫాస్ట్ సిద్ధంగా వుంచుతాను!

(సునంద వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోతుంది)

తాతయ్య : (ప్రవేశిస్తూ) రవీ - నువ్వు ట్రెయిన్‌లో పళ్ళు తోం కోలేదు కదూ ! నిజంగా నువ్వెంత సోమరిపోతువిరా ! మీ అంకుల్ బాత్రూమ్‌లో వున్నట్టున్నారు ! నువ్వింకా పళ్ళు తోముకోలేదని తెలిస్తే 'బ్యాడ్ బాయ్' అంటారు !

రవి : సరేలే వెళ్తున్నాను ! రజనక్కా - పేస్ట్ వుంటే ఇస్తావు ? (రజని

నవల చదువుతూ విన్పించుకోదు)

రవి : రజనక్కా పేస్ట్ ! పేస్ట్ ! దంతక్షయాన్నించీ.... రక్షించే కాల్గేట్....

బుజ్జి : నోటి.... దుర్వాసనా.... ఆపే కాల్గేట్ !

తాతయ్య : అబ్బ ఆపండ్రా మీ అడ్వర్టయిజ్‌మెంట్ల సుత్తి ! అమ్మాయ్ రజనీ- కాల్గేటో - గీల్గెటో - అదేదో వీడి మొహాన పడేద్దూ! లేకపోతే అడ్వర్టయిజ్‌మెంట్ల భాగోతం విప్పి మనల్ని పీల్చి పిప్పిచేస్తాడు (అంటూ బెడ్‌రూంలోకి వెళ్ళిపోతాడు)

(అదే సమయంలో నానీ స్కిప్పింగ్ రోప్‌తో ఆడుకుంటూ - ఆ హాల్లోకి వస్తుంది! ఆ రోప్ వెళ్ళి రజని మెడకు చుట్టుకుంటుంది. రజని కెవ్వుమంటుంది, విషయం గమనించి)

రజని : (కోపంగా) ఏయ్ - నానీ - ఏమిటీ న్యూసెన్స్ ! ఇదేమైనా ఇల్లా ప్లే గ్రౌండా ? వెళ్ళి బయట ఆడుకో !

నాని : నువ్వయితే ఇరవై నాలుగ్గంటలూ ఇంట్లో పుస్తకాలు చదువుకోవచ్చు గానీ - నేను మాత్రం ఇంట్లో ఆడకూడదు! నువ్వెళ్ళి వంటింట్లో అమ్మకి సాయం చేయకూడదూ మాతో పోట్లాడే బదులు!

రజని : నా యిష్టం ! నేనేమైనా చేస్తాను ! నువ్వెవరివీ నాకు నీతులు చెప్పడానికి... ? వేలెడంత లేవు... నన్నే ఎదిరిస్తావా ?

(రజని నానీని రెండంటిస్తుంది)

నాని : (రాగం అందుకుంటూ) మమ్మీ.... రజనీ కొట్టిందీ... ఈ...ఈ...ఈ...

సునంద : (వంటింట్లోంచి వస్తూ) అబ్బబ్బ ! మీకూ మీ రాగాలకీ - ఒక దణ్ణంగానీ - నోర్మూయ్యండే - మీకు పుణ్యం వుంటుంది !

(ఇంకా మంచంమీద పడుకుని నిద్రపోతోన్న గోపిని చూసి:)

ఒరేయ్ గోపీ, నువ్వింకా నిద్రపోతూనే వున్నావా ? లే ! లేచి చూడూ- మనింటికి ఎవరొచ్చారో ? (అంటూ వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోతుంది)

గోపి : (బద్ధకంగా లేచి ఒళ్ళు విరుచుకుని మళ్ళీ మంచంమీద కూర్చుని..)

స్కూలు లేదూ....

స్వేచ్ఛలేదూ..... ఎంజాయ్ చేసే దారిలేదూ....

సెలవులన్నీ చప్పగుంటే... మజాయే... లేదూ... అయ్యో.....

మజాయే... లేదూ...

(దేవదాసు భుజమ్మీద శాలువా వేసుకున్నట్టు - భుజమ్మీద దుప్పటి వేసుకుని - దేవదాసు లెవల్లో - 'చెలియలేదు - చెలిమిలేదూ' పాట స్టయిల్లో పాడ్తూ వుంటాడు)

రజని : షటప్ ! వెధవ నిద్ర.... వెధవ పాటలు ! నీ బోడి పాటలు కట్టిపెడ్తే సంతోషిస్తాను ! అసలే ఈ నవల క్లైమాక్స్ యమ సస్పెన్స్ ! విషయం

అర్థంగాక ఛస్తుంటే - మధ్యలో నీ పాటలేమిటీ ?

గోపి : నా నోరు ! నా పాట ! నా ఇష్టం ! నువ్వెవరూ నా జోలికి రావడానికి?

(బుజ్జీ నానీ బ్రష్ చేసుకొచ్చి వంటింట్లో వున్న వాళ్ళందరికీ విన్పించేలా)

బుజ్జి : అంటీ, నేను బ్రష్ చేసుకున్నాను ! నాకు బోర్న్‌విటా కావాలి !

నాని : మమ్మీ నాకు బోర్న్‌విటా వద్దు. హార్లిక్స్ కావాలి.

బుజ్జి : బోడి హార్లిక్స్ !

నాని : బోడి బోర్న్‌విటా !

బుజ్జి : నా బోర్న్‌విటా బోడిదా ?

నాని : నా హార్లిక్స్ బోడిదా ?

(ఇద్దరూ పోట్లాడుకుంటూ వుంటారు, బుజ్జీ నానిని రెండు తగిలిస్తుంది)

నాని : యూ.... గెటౌట్ (నానీ బుజ్జీని తోస్తుంది ! బుజ్జి కింద పడిపోయి ఏడుస్తుంది. బుజ్జీ నానీ జుట్టుపట్టి లాగుతుంది. ఇద్దరూ ఒకరి కన్నా మరొకరు గొంతులు పెంచి ఆరున్నొక్క రాగాలు అందుకుంటారు)

సునంద : (వంటింట్లోంచి వస్తూ) ఆగండి ! ఆగండి ! ఏమిటా గోలా ? నా చెవులు పగిలిపోతున్నాయి!

బుజ్జి : అంటీ, ఇది నన్ను కొడ్తోంది ! చూడూ - నా చేతుల మీద ఎలా రక్కిందో! పిశాచి !

నాని : ఇది రాక్షసి మమ్మీ ! చూడు నా జుత్తుని ఎలా పీకిందో ?

సునంద : (స్వగతంగా) ఏం పిల్లలో ఏమో ? ప్రతీదానికి పోట్లాడ్తూ వుంటారు. (పిల్లల్తో) ఇదిగో పిల్లలూ మీరిలా అయిందానికీ కానిదానికీ అల్లరి చేశారంటే - మిమ్మల్నీ గదిలో వేసి తాళం వేస్తాను!

(పిల్లలు ఆమె చెప్పేది విన్పించుకునే దశలో వుండరు!)

నాని : మమ్మీ హార్లిక్స్ !

బుజ్జి : ఆంటీ - బోర్నవిటా !

సునంద : (నెత్తి కొట్టుకుంటూ) రజనీ, నాతో వచ్చి హార్లిక్స్, బోర్నవిటా తీసుకొని ఈ పిల్లలకివ్వు. నాకు వంటింట్లో తాలింపు మాడ్తోంది!

రజని : అలాగే మమ్మీ.

(రజని సునందతో కలిసి వంటింట్లోకి వెళ్ళి హార్లిక్స్, బోర్న్‌విటా కప్పులతో తిరిగి వచ్చి ఎవరిక్కావలసింది వాళ్ళకిచ్చేసి- మళ్ళీ తన కుర్చీలో కూర్చుని నవల చదువుతూ వుంటుంది. ఈలోగా రవి కూడా బ్రష్ చేసుకుని వచ్చి - కుర్చీలో కూర్చుని - టీవీ పెట్టు

కుంటాడు)

రంగమ్మ : (రూం వూడుస్తూ అక్కడికీ వచ్చి) అమ్మాయిలూ, మీరంతా కాస్త బయటికి వెళ్ళారంటే - ఈ గదిలో దుమ్ము దులిపి చిమ్మేస్తాను!

రవి : నో, మేం వెళ్ళం! మేం టీవీ చూడాలి. అసలే ఈ రోజు టీవీలో మంచి ప్రోగ్రామ్స్ వున్నాయి! తర్వాత వూడుద్దువుగానీ - కాస్త పక్కకు తప్పుకో తల్లీ - టీవీ కన్పించట్లేదు!

రంగమ్మ : అది కాదు బాబూ ! ఈ గదిలో బూజు దులపక రెండు వారాల వుతోంది ! అయ్యగారీ బూజులు చూశారంటే నన్ను ఉద్యోగం లోంచి పీకేస్తారు.

రజని : దులపకుండా ఈ రెండు వారాలూ ఆగేవు కదా ! ఇంకో రెండు గంటలు ఆగలేవూ ? ఇదిగో - ఆనక - మేము చిమ్మేస్తాం గానీ - మమ్మల్ని అట్టే విసిగించకు ! అసలే టీవీలో మంచి ప్రోగ్రామ్స్ మిస్సవుతున్నాం- నీతో మాటలు పెంచి!

రంగమ్మ : నీకేమమ్మా నువ్వలాగే చెప్తావ్! మీ టీవీ సంగతి నాకు తెలీదుగానీ మీరంతా లేచి బయటికి వెళ్తారా... నన్నిట్టాగే వూడ్చేయమంటారా?

నాని : ఊడ్చేయ్ రంగమ్మా ! అప్పటికిగాని మా అక్క స్నానానికి లేవదు! జిడ్డు ముఖమదీ వేసుకుని - ఎంత షోగ్గా టీవీ చూస్తుందో ?

(రంగమ్మ ఆ హాల్లో కూర్చున్న వాళ్ళెవర్నీ కేర్ చేయకండా - ఆ హాల్ని వూడుస్తూ వుంటుంది! ఆ దుమ్ముకి బుజ్జికి తుమ్ములొస్తూ వుంటాయ్)

రవి : ఆపూ.... ఆపూ... ఏయ్ తుమ్ముల రాక్షసీ - నీ తుమ్ములు ఆపు ! లేకపోతే నీ తుమ్ముల తుఫాన్‌కి మేం కొట్టుకుపోతాం !

బుజ్జి : హాచ్ ! హాచ్ !

రవి : ఏమిటా హాచ్ హాచ్ ! బయటికి వెళ్ళి తుమ్ముకోరాదూ ? మమ్మల్నిలా చంపకపోతే !

బుజ్జి : తుమ్ముకోవడానిక్కూడా స్వేచ్ఛలేని బ్రతుకు - ఏం బ్రతుకో ఏమో- హాచ్ ! అసలు నీతో ఈ ఊరికి రాకుండా వుండాల్సింది- హాచ్! పెళ్ళికి వెళ్తూ పిల్లిని చంకన పెట్టుకున్నట్టు... హాచ్ !

రవి : ఏయ్ మాటలు జాగ్రత్తగా రానీ ! ఇంటికి వెళ్ళనీ... నువ్విక్కడ నాతో, నానీతో ఎలా పోట్లాడిందీ చెప్తాను మమ్మీతో!

బుజ్జి : ఒరేయ్... హాచ్ హాచ్! చెల్లాయినన్న కనికరం కూడా లేని పాపిష్టివాడా- హాచ్ ! - దుష్టుడా - హాచ్ ! దుర్మార్గుడా - హాచ్ !

రజని : ఏమిటే ఈ పతివ్రత తిట్లు ఎక్కడ నేర్చావ్ ?

బుజ్జి : అదికాదక్కా ! ఈ దుమ్మువల్ల తుమ్ములొస్తున్నాయ్ ! నేనేం

		చేయనూ ? అసలే వీడి భయానికి - వీడో చండశాసనుడని- రెండు తుమ్ములాపుకున్నాను ! ఇంకెన్ని ఆపుకోనూ ? హాచ్!
రవి	:	చూడక్కా ! దీనికసలే డస్ట్ ఎలర్జీ ! పనిమనిషి వచ్చి రూం వూడుస్తుంటే - మర్యాదగా వెళ్ళాలా ? ఊహుఁ టీవీ చూస్తూ కూర్చుంది! చూడూ... ఇప్పుడెంత కష్టమో ?
బుజ్జి	:	నా బదులు నిన్నేం తుమ్మమని చెప్పలేదే ? నువ్వెందుకు జోక్యం కల్గించుకుంటావ్ - హాచ్!
రవి	:	అసలు నీతో మాట్లాడడమే బుద్ధి తక్కువ ! తుమ్ముకో - ఇష్టమున్నన్ని తుమ్ములు తుమ్ముకో! అదిగో ఆ టేబుల్‌మీద పేపర్ వుంది చూడూ- అది కూడా ఎగిరిపోయేదాకా తుమ్ముకో !
		(నేలమీద నానీ కూర్చుని - ఇంట్లోని మ్యాగజైన్స్ అన్నీ చింపి పోగులు పెడ్తూ ఆడుకుంటూ వుంటుంది! గోపీ బాల్‌తో ఆడుకుంటూ హాల్లోకి వచ్చి:)
గోపి	:	రవీ ! నేను బాల్ ఎంత బాగా ఆడ్తానో తెలుసా ? నా శక్తి నీకు తెలీదు ! చూడూ - ఒకే ఒక బాల్ దెబ్బతో - ఇదిగో నీ నెత్తిమీద వున్న బల్బ్‌ని చూడూ ఎలా పగలగొడ్తానో...?
బామ్మ	:	(అప్పుడే వంటింట్లోంచి బయటికి వచ్చి గోపీ చెయ్యి పట్టుకుని) ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి గోపీ ? మీరు ఇంట్లో బాల్ ఆట ఆడుకోవద్దని! పైగా బాల్‌తో బల్బ్‌ని పగలగొడ్తానంటావా ?వెళ్ళి బయట ఆడుకో! (బామ్మ గోపీ రెక్క పుచ్చుకుని బయటికి లాక్కెళ్తూ వుంటుంది, గోపీ గింజుకుంటూ)
గోపి	:	బామ్మా ! అన్యాయం బామ్మా ! బయట ఆడుకుంటామంటే ఎండ వుందంటావు ? ఇంట్లో ఆడుకుంటామంటే వొద్దంటావు ! అటు ఇంట్లో ఆడుకోనీరూ, ఇటు బయటా ఆడుకోనీరు ! ఇదెక్కడి న్యాయం!? ఈ అన్యాయం నేను సహించలేను ! ఒరేయ్ రవీ- చూస్తావేరా... మనం స్ట్రయిక్ చేద్దాం! పెద్దల అన్యాయం నశించాలి. పిల్లలకి స్వేచ్ఛనివ్వాలి ! బుజ్జీ నానీ! కమాన్, మీరూ అరవండి ఊఁ కమాన్ !
బుజ్జి,నాని	:	పెద్దల అన్యాయం నశించాలి ! పిల్లలకి స్వేచ్ఛనివ్వాలి ! పెద్దల అన్యాయం నశించాలి ! పిల్లలకి స్వేచ్ఛ నివ్వాలి !
రాజారావు	:	(స్నానం ముగించి అప్పుడే హాల్లోకి వస్తూ) భేష్ ! స్లోగన్స్ బాగున్నాయిరా! నేను కూడా జాయిన్ అవనా మీ స్ట్రయిక్‌లో!
గోపి	:	మీరెందుకు డాడీ ! ఇది పిల్లలకే పరిమితం !
రాజారావు	:	ఒరేయ్, ప్లీజ్.... నన్నుకూడా మీలో కలుపుకోండిరా! నాకు

సెలవులున్నా - యింతే ! మీ మమ్మీ నన్ను సెలవుల్లో కూడా రెస్ట్ తీసుకోనీదు! పొద్దున్నే లేవాలంటుంది. టైం ప్రకారం తినాలంటుంది! ఒకటేమిటీ - సవాలక్ష !! నాకూ మీలాగే స్వేచ్ఛ లేదు ! నన్నూ జాయిన్ చేసుకోండిరా !

నాని : అంతా ఉత్తదే ! ఒరేయ్ అన్నయ్యా, డాడీ అన్నీ అబద్ధాలు చెప్తున్నారు గానీ డాడీని మన జట్టులో జాయిన్ చేసుకోవద్దురా !

రాజారావు : అంతేనా ? అయితే నేను మీ దగ్గర ఎందుకూ ? మమ్మీ దగ్గరికే వెళ్తాను ! మమ్మీ జట్టే వుంటాను!

(రాజారావు వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోగానే - గోపీ... తాతయ్య చేతిపూత కర్ర మైక్‌లా తన నోటి ముందు పెట్టుకుని:)

గోపి : సోదర సోదరీమణులారా మన విలువైన హాలీడేస్‌లో మొదటిరోజు మనకు నీరసంగా - నిస్సారంగా గడిచిపోయింది ! హాలిడేస్ అన్నీ ఇలాగే వుండేట్టయితే - మనం స్ట్రైక్ చేయాలి !

తాతయ్య : (ప్రవేశిస్తూ) భలే భలే ! వీధుల్లోనే అనుకున్నాను... ఏకంగా ఇంట్లోకే వచ్చేశాయ్ స్ట్రైకులు ! ఊఁ గోపీ, నీ ఉపన్యాసం బావుంది! క్యారీ ఆన్ !

గోపి : సోదర సోదరీమణులారా రేపటినుండి మన పేరెంట్స్ మనకి స్వేచ్ఛనిచ్చారో సరి ! లేకపోతే....

తాతయ్య : ఊఁ లేకపోతే...

గోపి : నిరాహారదీక్ష చేస్తాం ! మా హక్కులు సాధించుకుంటాం !

తాతయ్య : అబ్బో నిరాహారదీక్షే ! బావుంది బావుంది ! అప్పుడెప్పుడో నలభ య్యేళ్ళ కిందట స్వాతంత్ర్యం కోసం చేశాను నిరాహారదీక్ష ! మళ్ళీ నా వంశోద్ధారకులు మిమ్మల్ని... ఇన్నాళ్ళకి ఇలా చూస్తున్నాను! (కాసేపు వాసన పీలుస్తున్నట్టు నటించి) ఏమిటిదీ ఏదో వాసన కమ్మగా వస్తోన్నట్లుందే! ఓహో వంటింట్లో మీ మమ్మీ చేగోడీలూ, పకోడీలూ చేస్తోన్నట్టుంది!

గోపి : (ఊత కర్ర మైకుని ఒక్కుదుటున కిందపడేసి) అవునా!? ఒరే రవీ, పదరా వంటింటి మీదకు దండెత్తుదాం !

(గోపీ వంటింట్లోకి పరుగెడ్తాడు! రవి కూడా అతన్ని ఫాలో అవుతూంటే తాతయ్య అతడి రెక్క పట్టుకుని ఆపి:)

తాతయ్య : ఏరా రవీ, ఎక్కడికి వెళ్తున్నావ్ ? నువ్వు స్నానం చేయలేదుకదా, ముందు స్నానం చేసిరా!

రవి : ఇదిగో వెళ్తున్నాను తాతయ్యా! (వెళ్తూ వెళ్తూ తలను సబ్బుతో రుద్దుకుంటున్నట్లు ప్రిటెండ్ చేస్తూ) లైఫ్‌బాయ్! లైఫ్‌బాయ్ ఎక్కడ

వుందో ఆరోగ్యం అక్కడవుందీ....

తాతయ్య : ఏం అడ్వర్టయిజ్ మెంట్లో ఏమిటో ? టీవీలోనే భరించలేక చస్తున్నా మంటే - వీళ్ళు ఇంట్లో కూడా మొదలెట్టారు !

బామ్మ : (ప్రవేశించి తాతయ్యతో) ఏమండీ, ఈ కత్తెర సరిగా పనిచేయట్లేదు! దీనికి పదును పెట్టించుకు వస్తారా?

నాని : ఏదీ కత్తెర ? అది బాగానేవుంది బామ్మా.
(బామ్మ చేతుల్లోంచి ఆ కత్తెర లాక్కుని టేబుల్ దగ్గరికి వెళ్ళి)
చూడూ ఇదెంత బాగా కట్ చేస్తుందో!?
(అంటూ టేబుల్ క్లాత్‌ని కట్ చేస్తుంది)

బామ్మ : అయ్యో అయ్యో ! అదేమిటే !? అంత పనిచేసావ్ ? నిన్ననే ఆ టేబుల్ క్లాత్ కొన్నది మీ మమ్మీ! అప్పుడేదాని పని పట్టించావ్! బంగారం లాంటి టేబుల్ క్లాత్ కత్తిరించడానికి - మనస్సెలా ఒప్పిందే !?

బుజ్జి : చూడు బామ్మా! నానీ కాగితాలన్నీ చింపి ఎలా పోగులు పెట్టిందో. పైగా ఫ్లోర్ మీదంతా హార్లిక్స్ ఒలకపోసింది! కాళ్ళకి అంతా గమ్‌లా ఎలా అంటుకుంటోందో....!?

రజని : నువ్వేం తక్కువ తిన్నావనీ - దానిమీద చాడీలు చెప్తున్నావ్! డబ్బాలూ దువ్వెనలూ గ్లాసులూ పుస్తకాలూ అన్నీ ఇంటినిండా చిందరవంద రగా ఎలా పడేసావో ?

బామ్మ : చాల్లే ! అందరికన్నా పెద్దదానివి! మరి నువ్వేం చేస్తున్నట్టు ? వాళ్ళతో సమానంగా వాదులాడుకోకపోతే - లేచి, ఆ సామాన్లవీ సర్దొచ్చుగా! లే - సర్దు !

రజని : (నీరసంగా అయిష్టంగా) లేస్తున్నాను బామ్మా!

బామ్మ : చూడూ వాళ్ళందరినీ తీసుకొని డైనింగ్ హాల్‌కి రా, పదకొండవు తోంది. ఇంకా బ్రేక్ ఫాస్టయినా చేయలేదు.

రజని : అలాగే బామ్మా!
(నానీ కింద కూర్చుని గాలిపటంతో ఆడుకుంటూ వుంటుంది! బుజ్జీ రివ్వున వచ్చి ఏదో పొరబాటున తగిలినట్టు కావాలని కాళ్ళతో తన్ని గాలిపటాన్ని చింపేస్తుంది!)

నాని : (ఏడుస్తూ) చూడు తాతయ్యా! బుజ్జీ నా గాలిపటం చింపేసింది. నాకింకో గాలిపటం కావాలీ... ఈ..... ఈ.... ఈ......

బుజ్జి : తాతయ్యా, నువ్వు నానీకి గాలిపటం కొనిచ్చావంటే - నాక్కూడా ఇంకో గాలిపటం కొనివ్వాలి!

నాని : నీకెందుకు? వీల్లేదు తాతయ్యా! బుజ్జికేం కొనివ్వొద్దు! అది కావాలని

నా గాలిపటం చింపేసింది. నాకే కొనివ్వాలి.

బుజ్జి : నాక్కూడా కొనివ్వాలి!

తాతయ్య : ఇద్దరికీ కొనిస్తాలేరా - గొడవ పడకండి!

నాని : ఇద్దరికీ వద్దు తాతయ్యా, నాకే కొనివ్వాలి! బుజ్జికూడా కొనిచ్చారంటే నాకు రెండు కొనివ్వాలి.

బామ్మ : వీళ్లు ఇటు స్నానం చేయలేదు. అటు తల దువ్వుకోలేదు. ఇంటికి ఎవరైనా గెస్ట్లు వస్తే ఏమనుకుంటారు. ఏం పాడు పిల్లల్లో ఏమో!? (తాతయ్యని చూసి) మీరూ వున్నారు ఎందుకు ? వాళ్ళను అదుపులో పెట్టరు సరికదా,వాళ్ళతో పాటు ఆడుకోమంటే ఎంచక్కా గోళీ కాయలు కూడా ఆడ్తారు!

తాతయ్య : (బామ్మ వంక కన్నుగీటి) చూడూ... వీళ్లనిప్పుడు ఎలా రెడీ చేస్తానో (పిల్లలవంక తిరిగి) చూడండి పిల్లలూ, నేనిపుడు జూకి వెళ్తున్నాను మీలో ఎవరు తొందరగా తయారైతే వాళ్ళని తీసుకెళ్తా! ఊఁ క్విక్.

నాని : తాతయ్యా, జూ కి నేనొస్తాను తాతయ్యా!

(అప్పుడే వంటింట్లోంచి వచ్చిన సునందతో) మమ్మీ, నాకు తల దువ్వు మమ్మీ!

బుజ్జి : (పరుగున వెళ్ళి దువ్వెన తీసుకొచ్చి సునందకందిస్తూ) ముందు నాకు దువ్వు ఆంటీ !

నాని : ఏంకాదు ! ముందు నాకే దువ్వాలి!

రవి : మీ ఇద్దరికీ కాదు. ముందు నాకు దువ్వండి ఆంటీ!

రజని : ఊహూ నాకు....

సునంద : ఓకే ! మీరంతా ముందు క్యూలో నించోండి! మీ హైట్ ప్రకారంగా తల దువ్వుతాను! అందరికన్నా చిన్న నానీ ముందు, తర్వాత బుజ్జి, ఆ తర్వాత గోపీ, రవీ, రజనీ - ఓకేనా !

(అందరు పోలోమని సునంద చెప్పినట్టు క్యూలో నించుంటారు. ఇంతలో బయట నుండి 'ఐస్‌క్రీం ఐస్‌క్రీం' అని కేకలు వినిపిస్తాయి. నానీ క్యూలోంచి జారుకుంటూ)

నాని : తాతయ్యా నాకు ఐస్‌క్రీం !

బుజ్జీ : నాకూ ఐస్‌క్రీం !

నాని : నాకు స్టార్ ఐస్‌క్రీం !

బుజ్జి : నాకు మిల్క్ ఐస్‌క్రీం !

తాతయ్య : (వాళ్ళ అటెన్షన్ డైవర్ట్ చేయడానికి) ఇదిగో పిల్లలూ మీకు నేను ఎన్ని బెలూన్స్ కొనుక్కొచ్చానో ! ఎర్రదీ, పచ్చదీ, బ్లూది - మీకు ఏదీ కావాలి ?

బుజ్జి : నాకు ఎఱ్ఱదీ !

నాని : నాకూ ఎఱ్ఱదే !

బుజ్జి : నాకూ ఎఱ్ర బెలూనే కావాలి !

తాతయ్య : అరే బాబా ! ఇక్కడ ఎఱ్ఱబెలూన్ ఒక్కటే కదా వుంది! అందుకని ఈ ఎఱ్ఱబెలూన్ అందరికన్నా చిన్నది - నానీ వుందికదా - దానికిస్తాను.

బుజ్జి : ఊఊ... నాక్కూడా ఎఱ్ఱదే కావాలి.

సునంద : (విసుక్కుంటూ) ఏం సెలవులో ఏమిటో ? నా ప్రాణాలు తోడేస్తున్నారు! అసలు వీళ్ళని అని ఏం లాభం? వీళ్ళ స్కూల్ వాళ్ళని అనాలి... చీటికీ మాటికీ సెలవులు ఎందుకిస్తారో! వీళ్ళకి అసలు సెలవులే వుండకపోతే ఎంత బావుణ్ణు!

బామ్మ : అది కాదమ్మా సునందా, మనకున్న ఒకరిద్దరు పిల్లల అల్లర్నే ఒకటి రెండు రోజులు మనం భరించలేకుండా వున్నాం కదా ! మరి క్లాసులో మన పిల్లల్లాంటి పిల్లల్ని రోజూ వాళ్ళు ఎలా భరిస్తున్నారో ఒక్కసారైనా ఆలోచించామా ?

గోపి : అయినా, మమ్మీ... నాకు తెలీక అడుగుతాను... మేము స్కూల్‌కి వెళ్లినన్ని రోజులూ మీకు సెలవులేకదా! ఎంచక్కా ఇంట్లో రెస్టు తీసుకుంటారు కదా ! ఇన్నాళ్లూ మేం బుద్ధిగా చదువుకోలేదా ? మాకు వుండేవే వారం రోజుల సెలవులు! ఈ సెలవుల్లో కూడా అల్లరి వద్దంటే ఎలా మమ్మీ ?

రజని : యురేకా! ఇప్పుడు అర్థమైంది. అసలు ఈ సెలవులు మీకూ కాదు... మాకూ కాదు మమ్మీ... మమ్మల్ని భరిస్తోన్న మా టీచర్స్‌కి ! కదూ తాతయ్యా !?

ఆంధ్రభూమి సచిత్ర వార పత్రిక - తేదీ:

అంకితం

శ్రీమతి వి. అమృతారెడ్డి B.Sc.

హైదరాబాదు.

ఆమె - ఏ ప్రగల్భాలూ పలకరు !

ఏ ప్రలోభాలకీ లొంగరు !!

తోటి మెంబర్స్‌ని సదా ప్రోత్సహిస్తూ - ఎవరిమీద ఈగ వాలినా సహించని విజయ్ విద్యాసంస్థల రక్షణ కవచం, ఐడియల్ ఎజుకేషన్ సొసైటీ, వైస్ ప్రెసిడెంట్, నా స్నేహితురాలు **శ్రీమతి వి. అమృతారెడ్డి** కి...

ప్రేమతో....

1-11-2005